

เสียงเมือง

คำบอกคนล้าหนา พระญาการสังเกต เหตุการณ์บ้านเมือง

บ้านเมืองสมัยก่อนผู้คนส่วนมากอยู่กันอย่างมีความสุข อาจมีบ้างในบางครั้งบางเวลาที่เกิดภาวะทุกข์ซึ่งผู้คนที่ต้องทนข้าวแห้งตากแดด หรืออมไว้เพื่อประทังชีวิต

อย่างไรก็ตาม การที่จะอยู่เย็นเป็นสุขอย่างไรปราษฎ์ของบ้านเมือง ท่านบอกกล่าวแก่ผู้คนทั่วไปว่าให้ฟังเสียงเมือง คือเสียงก้องเสียงก้อง เสียงครกมอง ตำข้าว เสียงตุ้เจ้าเทศน์ธรรม หากว่ามีเสียงสามอย่างนี้แล้วไซ้ บ้านเมืองนั้นอยู่เย็นเป็นสุขแต่แหล่ง....

ปัจจุบันชาวประชาหน้าใสทั้งหลายกำลังปลื้มใจหลงตัวเองว่า อยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ โลกกำลังรุ่งเรืองอย่างสุดๆ แต่หากพิเคราะห์ดูสถานการณ์แล้วหากออกนอกบ้านไปตามถนนมีแต่รถรา ส่งกลิ่นควันดำ มองไปตามสถานที่ต่างๆเกิดตึกรามใหญ่โตบดบังแม้กระทั่งวัดวาอารามที่ศักดิ์สิทธิ์ ทรงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม

โอ๊ย...นี่หรือคือความเจริญที่พวกเขาทั้งหลายกำลังปลื้มใจกันอยู่ ปัญหาผู้คนที่ต่างแปลกแยกในด้านความคิดเห็น เดินขบวนเอาสิทธิเรียกร้องเอาผลประโยชน์จีปาละนาหามาสาระ ตามที่ตัมหามันจะพาไป ร่ายยาวมาถึงตอนนี้ ลองหันกลับไปศึกษาดูในอดีตว่าผู้คนเขาอยู่กันอย่างโรจโรจเป็นสุข และที่ว่ามีความสุขจะเอาอะไรมาเป็นตัววัด ตัวบอก บ่งชี้ ตามหลักวิชาการของพวกคณั้ววิชาทั้งหลายที่กำลังตามกัน วิชาการเมืองนอกเมืองนาเขา

เสียงเมืองดังกล่าว่าที่ว่า เริ่มตั้งแต่ เสียงก้องเสียงก้อง (เสียงฆ้องกลอง) บ่งบอกว่าบ้านเมืองกำลังมีความสุขชาวประชามีความสุขสบาย รื่นเริงในงานพิธีต่างๆตามขนบวัฒนธรรมที่ดีงาม ผู้คนกำลังม่วน อุ่นใจกันแล้ว กันดีแท้

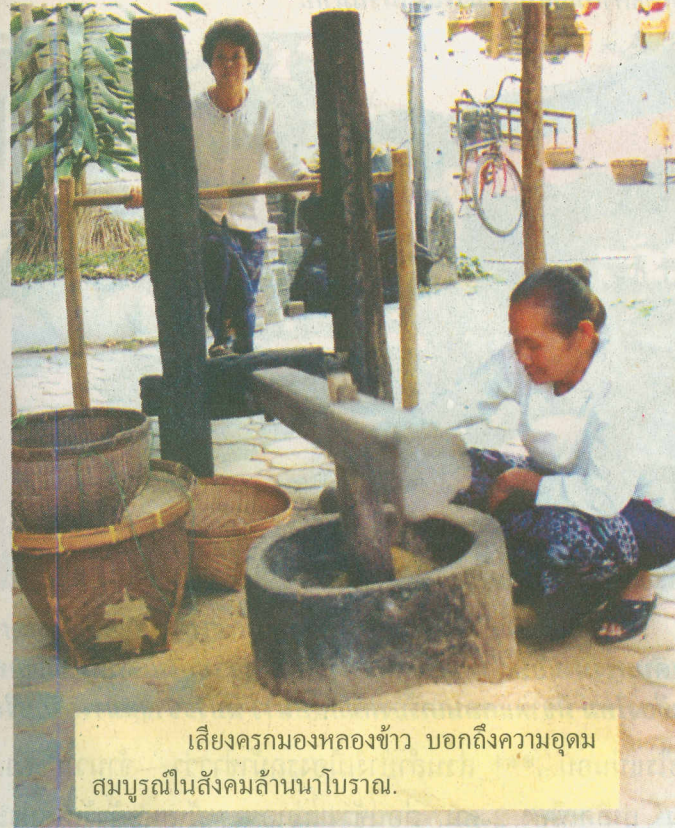
เสียงเมืองอย่างที่สองคือ ครกมองตำข้าว หากเปรียบสมัยนี้คงเป็นเรื่องของเศรษฐศาสตร์ ที่กล่าวถึงผู้คนมีเงินมีทอง เหมือนคนสมัยก่อนมีข้าวมาร่วมกันตำในครกหรือกระเดื่อง แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของข้าวปลาอาหาร ผลไม้อุ่นหนาฝาคั่ง บ้านเมืองบริบูรณ์

ด้วยพิธีกรรมธัญญาหารน่านับการ เสียงเมืองอย่างทีสามคือเสียงตุ้เจ้าบ้าน ปอน หรือบางท้องถิ่นว่า เสียงตุ้เจ้าเทศน์ธรรม เสียงนี้แสดงถึงความสุขที่ได้รับการฟังพระเทศนาธรรมะ ทำให้จิตใจสงบ เป็นสุข อิ่มเอิบเบิกบานในจิต ในวิญญาณทำให้เกิดสันติสุขภายในบ้านเมือง

เสียงเมืองตามที่ได้เล่ามาทำให้เห็นถึงคุณค่าชีวิตของผู้คนที่อยู่กันอย่างมีความสุข เราจะทำอย่างไรให้ความสุขเกิดขึ้นในสังคม

ปัจจุบัน อย่างเช่นผู้คนที่สมัยก่อนกล่าวถึงเมือง ดังกล่าวแล้ว ช่วยกันคิดเนอ...หมูเฮา...

แหล่งข้อมูล ข้อคิดจากแม่ฮ้อยอายุ 68 ปี จำนวน 1 คน ภาพ ครกมองในหมู่บ้านคนเมือง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ นิคม พรหมมาแพทย์

เสียงครกมองหลงข้าว บอกถึงความอุดมสมบูรณ์ในสังคมล้าหนาโบราณ.